

hvad der behøver at siges; men med Hensyn til, hvad den høitærede Minister nylig hittede, skal jeg kun tillade mig at udtale, at efter den Erfaring, jeg har gjort, er det meget sjældent, at der anlægges en særskilt criminel Sag om Ægtefælsbrud. Derimod er det ikke sjældent, hvad Enhver, der vil forfølge vore trykte Domme, kan erfare, at saadanne Sager fremkomme i Forbindelse med Undersøgelser om andre forbryderiske Forhold, og det er vistnok under saadanne Omstændigheder, at de ville blive forfulgte til en vis Grad; men da opstaaer netop Spøgsmaalet om, hvorvidt man forinden skal indhente Erklæring fra Ægtefællen eller ikke. Endvidere skal jeg gjøre gjældende, at her foreligger et Forhold, som der ikke hører skarp juridisk Domsomme til at have en Mening om. Det er et reent menneskeligt Forhold, hvorom enhver erfaren Mand maa kunne danne sig en begrundet Mening, og jeg troer, at naar Folkethinget holder fast ved sin tidligere Beslutning i saa Henseende, kan man ikke sige, at det har holdt fast paa Noget, som det maatte være forbeholdt Fagmændene at have en Mening om.

Winther: I Anledning af en Yttring af en foregaaende æret Taler (Kampmann) om, hvorvidt Lovforslaget vilde være kommet tilbage fra Landstthinget, naar der kun havde været Tale om en Forandring i § 159, skal jeg erklære, at det ved Gjennemlæsningen af de Forhandlinger, som have fundet Sted i Landstthinget, for mig har været temmeligt klart, at vi neppe havde faaet det sendt tilbage, dersom det andet Thing ikke havde ønsket en Ændring i den Paragraph, som angaaer Fornærmelser imod Prindsesser. Dette Indtryk har jeg faaet ved at læse disse Forhandlinger, og jeg troer, at de ærede Medlemmer, som foruden mig have læst dem, omtrent have faaet det samme. I Anledning af en Yttring af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) om Loven i dens Almindelighed, vil jeg tillade mig til det, jeg tidligere har udtalt, at føie, at jeg

lige saa meget anerkjender de omtalte Mænds Besejdede som deres Digtighed og Fortjeneste af Sagen; thi det er mig aldeles klart i Minde, at det, da denne Sag først kom for her i Thinget i denne Session, blev udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), at her ikke var Tale om at levere en fuldbendt Lov om disse Forhold; der kunde være Meget deri, sagde han, som kunde være at forandre, men det var af Bigtighed, at man fik et fast Udgangspunkt for saadanne Forandringer; senere kunde der da være Tale om at ændre de enkelte Punkter, hvori saadanne Forandringer kunde være ønskelige. Jeg er altsaa overtydet om, at de vedkommende Mænd ikke have tillagt sig større Fortjeneste af dette Værk, end de virkelig have, og det netop i den Retning, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds anstede.

Da ikke flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Nyholm til § 159:

De 2 sidste Punktummer udgaar, og istedetfor sættes:

Offentlig Paatale finder kun Sted, naar den fornærmede Ægtefælle forlanger det.

vedtoges med 67 Stemmer imod 8.

Derefter sattes Lovforslaget (see Tillæg A), efterat Thinget havde givet Afkald paa at høre det oplæse, under Afstemning og

vedtoges med 82 Stemmer mod 1.

Sagen gaar nu tilbage til Landstthinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Statsrevisorerens Beretning til Rigsdagen om Statsregnskabet for Finansaa-ret 1862—63.“ (De fra Landstthinget oversendte Beslutninger findes i Tillæg A Sp.